

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXVIII. — Wydana i rozestana dnia 1. listopada 1916.

Treść: № 376. Rozporządzenie w sprawie uregulowania obrotu suszonymi korzeniami cykoryi ze zbioru w roku 1916 i w sprawie ustanowienia najwyższej ceny za suszone korzenie cykoryi.

376.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa z dnia 30. października 1916

w sprawie uregulowania obrotu suszonymi korzeniami cykoryi ze zbioru w roku 1916 i w sprawie ustanowienia najwyższej ceny za suszone korzenie cykoryi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, jak następuje:

§ 1.

Korzeni cykoryi ze zbioru w krajach tutejszych w roku 1916 wolno używać tylko do wyrabiania surogatów kawy. W tym celu musi się wszystkie zebrane zielone korzenie cykoryi poddać suszeniu. Wyłączone od tego są jedynie ilości korzeni cykoryi, potrzebne do chodowania nasienia.

Obracanie zielonych i suszonych korzeni cykoryi na karmę jest zabronione.

§ 2.

Dla uregulowania obrotu suszonymi korzeniami cykoryi urządza się „Biuro rozdziału suszonych korzeni cykoryi“ w Pradze (V. ulica Mikołaja 1. 11).

Biuro to stanowi dwunastu członków, mianowanych przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa, którzy wybierają ze swego grona absolutną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Biuro rozdziału może przy wykonywaniu swych czynności posługiwać się Centralnym Związkiem fabrykantów surogatów kawy w Pradze.

§ 3.

Kto suszy korzenie cykoryi ze zbioru w roku 1916, ten jest obowiązany w czasie prowadzenia tego przedsiębiorstwa zgłaszać suszone ilości co tygodnia, a to pierwszym razem w dniu 4. listopada 1916, do Biura rozdziału w Pradze według rodzaju (czy kruszyny lub gryś) i według wagi, wymieniając właściciela i miejsce składu.

Kto pozatem ma w zapasie lub w przechowaniu suszone korzenie cykoryi ze zbioru w krajach tutejszych w roku 1916, jest obowiązany zgłosić do Biura rozdziału te zapasy według stanu z dnia 1. listopada 1916, godzina 6 rano, najpóźniej do dnia 4. listopada 1916, oznajmiając daty, wymienione w ustępie 1. tego paragrafu.

Ilości, które w dniu 1. listopada 1916 będą w drodze, zgłosi odbiorca natychmiast po otrzymaniu do Biura rozdziału.

§ 4.

Posiadacze suszonych korzeni cykoryi ze zbioru w krajach tutejszych w roku 1916 są obowiązani oddać je stosownie do wydanych dla nich przez Biuro rozdziału wskazówek przedsiębiorstwom surogatów kawy, oznaczonym przez to

Biuro, po cenach, ustanowionych w § 10. Są oni dalej obowiązani przechowywać bez kosztów korzenie cykoryi aż do odstawienia, starannie się z nimi obchodzić i przesać do Biura rozdziału na jego żądanie przeciętne próbki (wzory) za wynagrodzeniem kosztów portoryum.

§ 5.

Biuro rozdziału jest obowiązane rozporządzić zgłoszonymi u niego suszonymi korzeniami cykoryi do dni 12 po nadejściu zgłoszenia, uwzględniając stojące do dyspozycji dla fachowego zmagazynowania lokale składowe przedsiębiorstw surogatów kawy.

Koszta składu, powstające przez to, że jedno przedsiębiorstwo składa na zlecenie Biura rozdziału suszone korzenie cykoryi na rzecz innych przedsiębiorstw, uprawnionych do poboru, ponoszą te ostatnie przedsiębiorstwa. Wysokość tych kosztów oznacza Biuro rozdziału.

§ 6.

Biuro rozdziału ma wszystkie zgłoszone u niego w myśl § 3. suszone korzenie cykoryi podzielić w myśl naprowadzonych poniżej postanowień między uprawnione do poboru przedsiębiorstwa surogatów kawy.

Jako klucz podziału ma służyć za podstawę przeciętne zużycie suszonych korzeni cykoryi przez poszczególne przedsiębiorstwa, wyrabiające surogaty kawy, w latach obrotowych 1913/14 (1. lipca 1913 do 30. czerwca 1914) i 1914/15 (1. lipca 1914 do 30. czerwca 1915).

Dla przedsiębiorstw, które podjęły ruch dopiero w ciągu roku obrotowego 1914/15, ustanowi podstawę podziału Biuro rozdziału.

Jeżeli przedsiębiorstwo surogatów kawy wykaże, że wskutek nadzwyczajnych stosunków nie miało w jednym z wymienionych lat obrotowych żadnego zużycia suszonych korzeni cykoryi, albo miało zużycie, nie odpowiadające jego stosunkom produkcyjnym, to Biuro rozdziału może przyjąć za podstawę tych ilości suszonych korzeni cykoryi, jakie należy przydzielić temu przedsiębiorstwu, zużycie w jednym tylko z tych lat obrotowych. Następnie, jeżeli przedsiębiorstwo surogatów kawy wskutek nadzwyczajnych stosunków nie miało dowodnie w żadnym z dwu wymienionych lat obrotowych zużycia, odpowiadającego jego stosunkom produkcji, może Biuro rozdziału wyjątkowo ustanowić podstawę podziału przy uwzględnieniu cyfry zużycia w roku obrotowym 1912/13.

Jeżeli przedsiębiorstwo surogatów kawy w ciągu miarodajnych dla przeciętnej obliczenia lat obrotowych, albo później, inne przedsiębiorstwo surogatów kawy nabyło, zastanowiło w niem ruch albo przejęło na podstawie umowy obsługę jego odbiorców, należy oznaczyć podstawę podziału w razie, jeżeli ten stosunek trwa jeszcze w bieżącym roku obrotowym, przy uwzględnieniu zużycia objętego przedsiębiorstwa w tym roku obrotowym, który ma być wzięty za podstawę podziału.

Ostateczny podział suszonych korzeni cykoryi między poszczególne przedsiębiorstwa wymaga zatwierdzenia komisarzy rządowych.

§ 7.

Żądać poboru suszonych korzeni cykoryi mają prawo wszystkie przedsiębiorstwa, wyrabiające surogaty kawy, które już przed dniem 30. czerwca 1915 korzenie cykoryi przerabiały na surogaty kawy i które w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia posiadają jeszcze uprawnienie przemysłowe do wyrabiania surogatów kawy.

Minister handlu może, jeżeli tego interes publiczny wymaga, przyznać prawo poboru także tym przedsiębiorstwom, którym w myśl postanowień poprzedniego ustępu nie przysługuje roszczenie o pobór korzeni cykoryi.

§ 8.

Przedsiębiorstwom, wyrabiającym surogaty kawy, wolno pobierać suszone korzenie cykoryi tylko według podziału, dokonanego przez Biuro rozdziału.

Wspomniane przedsiębiorstwa mają obowiązek odebrać możliwie jak najrychlej po oznaczonych w § 10. cenach przydzielone im przez Biuro rozdziału ilości suszonych korzeni cykoryi i przerobić je na surogaty kawy.

§ 9.

O ile zakłady, wyrabiające surogaty kawy, nie należą do jednego i tego samego przedsiębiorstwa, mogą one przydzielone im ilości suszonych korzeni cykoryi tylko za pośrednictwem Biura rozdziału i za jego zgodą zamieniać albo innym przedsiębiorstwom surogatów kawy odstępować.

§ 10.

Cena odbioru silnie suszonych kruszyn cykoryi, nie zawierających więcej niż 12 procent wody,

bez części zmarzniętych i bez pleśni, wynosi 70 K za 100 kilogramów netto, a za przesiany, gruby grys cykoryi 42 K za 100 kilogramów netto z dostawą do wagonu na stację załadowania.

Zapłata ma nastąpić najpóźniej do dni 14 po doręczeniu towaru odbiorcy.

O sporach, które powstaną co do jakości suszonych korzeni cykoryi przy ich odbiorze, rozstrzyga sąd rozjemczy giełdy dla produktów w Pradze według zwyczajów, istniejących dla handlu suszonymi korzeniami cykoryi.

§ 11.

Suszone korzenie cykoryi, które po wejściu w życie tego rozporządzenia sprowadzono do Austrii z zagranicy cłowej, wolno wprowadzać w obrót w państwie tutejszem tylko za pośrednictwem Wojennego Zakładu obrotu zbożem.

Kto suszone korzenie cykoryi sprowadza z zagranicy cłowej, jest obowiązany sprzedać je Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem. Ma on o nadejściu towarów do Austrii donieść bezwzględnie Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem w Wiedniu, wymieniając gatunek i ilość, jakoteż miejsce ich złożenia, i jest obowiązany towary te aż do ich odbioru przez Wojenny Zakład obrotu zbożem przechowywać i utrzymywać ze starannością porządnego kupca.

Cenę odbioru, o ile nie przyjdzie do skutku dobrowolny układ między Wojennym Zakładem obrotu zbożem a sprzedawcą, ustanowi Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu przy uwzględnieniu kosztów produkcji.

Również należy odstąpić Wojennemu Zakładowi obrotu zbożem, wszystkie oferty na pobór suszonych korzeni cykoryi z zagranicy cłowej.

Wojenny Zakład obrotu zbożem ma wszystkie nabyte przez siebie ilości suszonych korzeni cykoryi ofertować od przypadku do przypadku Biuru rozdziału (§ 2.), które winno do dni 14 oświadczyć, że żąda ofiarowanych mu ilości korzeni cykoryi dla rozdzielenia ich między uprawnione do poboru przedsiębiorstwa surogatów kawy.

Zażądane ilości ma Biuro rozdziału rozdzielić po myśli zasad, ustanowionych w § 6., między uprawnione do poboru przedsiębiorstwa. Ilościami, których nie żąda Biuro rozdziału, rozporządzi Wojenny Zakład obrotu zbożem w myśl wskazówek, udzielonych mu przez Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem handlu.

§ 12.

Koszta, jakie powstają z wykonania zadań, przydzielonych Biuru rozdziału w tem rozporządzeniu, mają ponieść w równych częściach przedsiębiorstwa przerabiające cykoryę, które na podstawie wskazówek tego Biura pobierają suszone korzenie cykoryi i suszarnie, które tych korzeni cykoryi dostarczają.

W tym celu mają płacić wspomniane przedsiębiorstwa i suszarnie Biuru rozdziału pewną kwotę od metrycznego celnara przydzielonej względnie dostawionej suszonej cykoryi, której wysokość oznacza Biuro rozdziału, a zatwierdza Minister handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa.

Szczegółowe zarządzenia o pobieraniu takich datków wydaje Biuro rozdziału.

Co do użycia tych kwot, należy na żądanie złożyć rachunek Ministrowi handlu, który rozstrzyga także o użyciu ewentualnej nadwyżki z obrotu.

§ 13.

Przeciw wszystkim zarządzeniom Biura rozdziału przysługuje przedsiębiorstwom, wyrabiającym surogaty kawy, jakoteż suszarniom, prawo żalenia się u Ministra handlu, który rozstrzyga o wniesionych zażaleniach. O zażaleniach przedsiębiorstw rolnych rozstrzyga Minister handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa.

§ 14.

Czynności prawne, sprzeciwiające się postanowieniom § 8. tego rozporządzenia, są bezskuteczne.

To samo odnosi się także do zawartych przed wejściem w życie tego rozporządzenia umów o kupno i dostawę suszonych korzeni cykoryi ze zbioru w roku 1916, o ile umów tych nie dopełniono przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Roszczenia odszkodowawcze z powodu niedopełnienia, zaistniałe przed wejściem w życie tego rozporządzenia, pozostają nietkniętymi, jednak nabywca nie może żądać dopełnienia, lecz tylko odszkodowania.

§ 15.

Jeżeli posiadacz suszonych korzeni cykoryi wzbrania się oddać je w myśl przepisów §§ 4. i 11., to niezależnie od przepisanych w § 17. skutków karnych, orzeknie na prośbę Biura rozdziału władza polityczna pierwszej instancji,

w której okręgu znajdują się zapasy, o obowiązku oddania i zarządzi w razie potrzeby przymusowe odebranie. Orzeczenie takie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

W razie przymusowego odebrania zapasów należy potrącić 10 procent od cen, oznaczonych w § 10. Z wynagrodzenia, jakie należy świadczyć, potrąci się koszty przymusowego odbioru.

Jeżeli nie jest znany posiadacz albo jeżeli nie jest znane jego miejsce pobytu albo jeżeli kwota wynagrodzenia ma służyć na zaspokojenie roszczeń osób trzecich, płynących z praw rzeczowych, to należy złożyć kwotę wynagrodzenia do sądu.

Przymusowo wywłaszczone zapasy ma ich ostatni posiadacz bez wynagrodzenia przechowywać i utrzymywać aż do odtransportowania.

Odebranych zapasów należy użyć według wskazówek Biura rozdziału. Zysk, jakiby się okazał przy dalszem oddaniu takich zapasów, należy obrócić także na pokrycie kosztów Biura rozdziału (§ 12.).

§ 16.

Biuro rozdziału pozostaje pod nadzorem państwowym, który wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

§ 17.

O ile przekroczenia tego rozporządzenia nie stanowią czynu, podlegającego surowszemu postanowieniu karnemu, będą za nie karali władze polityczne I instancyi grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 18.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenloke wtr.
Zenker wtr.

Hochenburger wtr.
Spitzmüller wtr.